

Десегрегация в образованието и в Пловдив

Родителите - от тях много зависи учението на децата

Антон Карагьозов, ръководител на проект "Десегрегация в образованието", на фондация "Рома - Пловдив"

Без родителите не може да се постигне нищо. Те трябва да са силно мотивирани, да разбират, че образованието, но качественото образование, е крайно необходимо. В началото ги агитирахме, говорехме с всеки поотделно. Имаха какви ли не въпроси, сякаш ставаше дума за нещо, което е съвсем различно, непознато, някъде далеч извън Пловдив. Някои се страхуваха за децата си - как ще ги посрещнат в другото училище, няма ли да се подиграват с тях, учителите дали ще ги приемат. Мина този страх, хората узряха. Сега сами идват да записват децата си в приемните училища.

Много ми помогна личния ми опит. Аз 3 години во-
дих внука в училище извън Столипиново. Всеки ден с него - до училището, от училището. Ела го виж

ята и интеграцията в училище трябва да се ръководят от Министерство на образованието и науката, съответно РИО, ОБС. Липсват документи, които да задължават инспекторатите, директорите на училища да работят по десегрегацията, по изпълнението на Стратегията за интеграция на децата и учениците от малцинствата. Усеща се една тиха институционална съпротива, в повечето случаи свързана с броя на учителите, със съкращения на персонала. Въпреки че организацията не допусна това да се случи.

От 120 деца само десетина не успяха да се адаптират към новите условия в приемните училища. Всички те имат фундаментални пропуски в знанията си, слабо владеят български език. А в същото време пълнежността на паралелките в кварталните училища достига 30 деца, броят на паралелките - 46, двойно повече, при пълен двусменен учебен процес.

Гюзелар Сагък, майка на петокласника Яшар

В училищата в махалата децата се осакатяват. Няма достатъчно знания. Дъщеря ми Нигяр завърши ОУ "Димчо Дебелянов"

Петьо с баща си Иван Георгиев

Антон Карагьозов с внучката си

Гюзелар и Яшар

и какво знае?! Не посмя да се запише за фризьорка в СОУ "Найден Геров". Синът ми започна през миналата година в друго училище, в "Княз Александър". Не издържа, само двойки получаваше. Уплаших се и го върнах пак в неговото училище.

Яшар, петокласник в ОУ "Димчо Дебелянов"

В другото училище беше по-интересно. Особено в часовете по руски и история. Ама там нямам приятели.

Кольо Шивачев, баща на 2 деца

Аз учих в "Найден Геров", железар съм. В другото училище сина ми се възпитава по-добре, повече знания има.

Иван Георгиев, баща на Петьо, третокласник в "Княз Александър"

И българите има какво да научат от нас. Децата трябва сами да разберат, че няма нищо лошо, нито пък опасно, да учиш с ромски деца. Че ромчетата може да знаят повече и да се учат по-добре. Ние стигнахме до частен учител, иначе детето щеше да изостане.

Петьо, ученик в III клас

В "Княз Алесандър" по-добре преподават и повече знам. Уча английски. Когато тръгнах, баща ми ме предупреди, че може да искат да ме обидят. В началото не играех с мене, не ми говореха. Само в началото. После аз започнах да получавам високи оценки и всичко се промени.

екип на в. "Дром громенгар"

сега - колко приятелчета има в училище, как спокойно, уверено говори за училището и учителите си, за децата. Не може и дума да става да се срамува от произхода си. Говори и български, и ромски, и турски, напредва с английския. Десегрегацията е нашият път. Неслучайно в екипа привлякох и Васил Вързулев, директор на училище със 100% ученици от малцинствата. Той разбира и едната, и другата страна, знае как да подходи с директори, с учители. Пряко в работата ни помагат и г-н Радев от РИО, и г-н Янев от общината (те са работили в кварталните училища), и началника на инспектората г-н Буздрев.

Васил Вързулев, директор на ОУ "Димчо Дебелянов", консултант в екипа по десегрегацията

Прекалено много процеса на десегрегация зависи от неправителствените организации и от добронамереността на общината. Десегрегаци-

Васил Вързулев директор на ОУ "Димчо Дебелянов"